

[Anne Grete Holmsgård]

bange for, end hvis man simpelt hen fjerner tilføjelsen til bekendtgørelsen. Derfor vil jeg mene, at det at fjerne tilføjelsen vil give det bedste resultat, men jeg er selvfølgelig ligesom SF åben for en hvilken som helst metode, der sikrer det bedst tænkelige resultat for miljøet, men det tror jeg faktisk socialdemokratiets forslag gør.

Det er nok sådan, det har jeg også forstået på debatten sidste gang, at de radikales betæneligheder i høj grad går på spørgsmålet om at gribe ind i en bekendtgørelse, men jeg synes egentlig ikke, det er et helligt princip. Det er jo ikke et spørgsmål om, at der bliver givet nogle signaler herindefra om, at nu vil flere partier i folketinget gribe ind i en hvilken som helst bekendtgørelse. Det er en meget præcis sag, hvor man klart kan sige, at her afviger bekendtgørelsen fra det, et flertal herinde ønsker. Den slags sager vil man formentlig ikke få ret mange af, og hvis man ikke griber ind dér, så er problemet altså, at man acceptere den udvikling, og det tror jeg heller ikke de radikale vil mene er en god accept at give herindefra.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B. 44 (om vandløbslovens iværksættelse), fru Lone Dybkjær, har ordet.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal til hr. Sønderby sige, at jeg burde under alle omstændigheder have sagt, at vi fremsætter det fuldstændig magen til, så det er lettere for ordførerne, så de ikke behøver at gå det hele igennem. Det er sådan set fejlen, for det, der var hele filosofien i overhovedet ikke at ændre noget i det, var, at så kunne vi ret hurtigt gå videre i arbejdet. Det burde have stået der, men det skete på grund af hastværket ikke. Det er baggrunden.

Så vil jeg sige til ministeren, at problemet er jo netop, som ministeren siger, at der er mange forskellige hensyn, og man kan ikke tilgodese dem alle. Hvem er det så, der er blevet tilgodeset?

Det er det, det hele drejer sig om. Dér er vi altså nogle, der mener, at landbrugsinteresserne er blevet noget mere tilgodeset end miljøinteresserne, og derfor synes vi ikke, at det er en acceptabel løsning, der er kommet ud af det.

Så siger ministeren – det sagde ministeren også sidst – at folketinget ikke skal blande sig i regler og bekendtgørelser. Det er jeg sådan set enig i, men det kræver, at regeringen er meget omhyggelig med sine bekendtgørelser.

Jeg ved ikke, om ministeren havde lejlighed til at høre en radioudsendelse. Jeg havde på grund af min nu snart mange gange omtalte influenza lejlighed til at høre lidt mere radio, end jeg ellers gør, og derfor hørte jeg også Poul Erik Søes kronik om en oppositionsregering og nogle betragtninger om, hvordan en oppositionsregering håndterer tingene. Et af kernepunkterne i det var, at det var normalt, at man havde sikret det parlamentariske grundlag forinden. Det var i øvrigt ikke møntet på den udmærkede miljøminister, men på en anden af ministrene – hvis bekendtgørelse Slotspladsen jo har reageret lidt på i dag – hvor man ikke på forhånd havde undersøgt, om der var et flertal. Jeg synes nok, at før ministeren udsendte denne bekendtgørelse, burde han have sikret sig, at der rent faktisk var et parlamentarisk grundlag, når bekendtgørelsen er, kan man sige, på kanten af det, der var hensigten med loven.

Derfor synes jeg, at vi kan slutte debatten her i dag – også på grund af tidspunktet – med, at vi er nødt til at arbejde videre med det i udvalget, men at ministeren bør lytte lidt til, hvor flertallet rent faktisk ligger. Hvis ministeren gør det, så er det muligt, at vi kan finde en løsning under udvalgsarbejdet.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som jeg gjorde opmærksom på, da vi havde førstebehandlingen af forslaget, ligger det jo sådan, at tidligere – hvad vi alle ved – drejede vandløbsloven sig først og fremmest om at fjerne vandet fra landbrugsområderne. Nu ændres den sådan, at der kommer et andet hensyn ind, der skal vægtes lige dermed, og det er miljøet.

Disse to hensyn står lige over for hinanden i lovforslaget. Derfor må de regler og bestemmelser, der udformes, tilgodese begge parter lige meget. Det har været vores målsætning i miljøministeriet at udarbejde reglerne og bekendtgørelserne sådan, at de nøje følger denne ligevægtning, og det er det, der er sket. Der har været forhandlinger med mange parter. Alle har ikke kunnet få tilgo-